

og siger: Lad os ikke afgjøre det strax, men udsætte det, saa er der Mange, der ere tilbøielige til at sige: Maa ja, lad os saa udsætte det, saa ere vi frie for den Rvide saalange. Altsaa, istedetfor at vi nu have to Planer, saa skulde vi vente, indtil vi fik een til, saa havde vi tre Planer; men vilde vi saa ikke næste Aar affurat med samme Grund kunne sige: Nu have vi tre Planer, men kunne vi nu være visse paa, at de ere gode? Lad os hellere vente til næste Aar, saa kunne vi faae fire Planer, og det er bedre end tre. Men med alt dette maae vi dog spørge os selv: Blive vi da en eneste Smule saglyndigere ved at vente et Aar, komme vi saa en eneste Smule mere forberedte eller berettigede til at fælde en Afgjørelse, end vi i dette Dieblit ere, og da vil vist Enhver indrømme, at dette ingenlunde er Tilfældet, men at vi til næste Aar affurat maae gaae frem paa samme Maade som nu, nemlig see paa, hvad der foreligger, og væsentlig rette os efter de saglyndige Autoriteter, vi have for os. Det forekommer mig imidlertid, at da der nu foreligger det, hvorpaa det i ethvert Tilfælde kommer an, nemlig en Plan, som fra alle Sider og af alle Saglyndige er erkjendt for at være god og hensigtsmæssig, saa er der ikke mindste Grund til at vente et eneste Dieblit længere, thi saa ere vi netop saa vidt, som man overhovedet kan komme, idet vi nemlig have faaet skaffet tilveie det, som vi behøve for at kunne fælde en rigtig Dom. Det er sagt, at med Hensyn til Bibliotheket ventede man, og det betalte sig godt, thi man fik en smuk Bygning; ja, det gjorde man, men hvor længe ventede man? Man ventede saa længe, til man havde faaet en Plan, hvormed man var tilfreds, og ikke et Dieblit længere, og saa langt ere vi affurat her (Nei!). Saa langt ere vi netop her, idet vi have en Plan, som baade af Bygmesteren, af Museets Bestyrelse, af alle dem, der skulle benytte den, og af dem, der ere saglyndige i disse Ting, er erklæret for at være god og tilfredsstillende, og derfor er der ingen Grund til at vente. Med Hensyn til Stilen skal jeg blot gjøre den Bemærkning, at det virkelig ikke bliver nogen Bandalisme at bygge flere Bygninger i Rækk af forskjellig Stil, fordi det ærede Medlem

for Kjøbenhavns 5te Valgkreds paastod det. Han maa gaae alle Europas Hovedstæder igjennem og han vil allevegne finde det Samme; der er allerede nævnt Exempler derpaa, og jeg skal nævne end flere. I Venedig er der en meget berømt stor Kanal og langs med beggends Sider ligger en stor Række af Paladser, alle i forskjellig Stil, det er netop det, der gjør Venedig berømt for sin Skjønhed. Hvad er det, der gjør Rom og Florents og saa mange andre Stæder berømte for deres skjøne Bygninger? Det er netop de forskjelligstillede Bygninger, der ligge nær ved hinanden. Der er Exempler derpaa allevegne, og det er netop, som bemærket, det som i Virkeligheden har sin Gyldighed, at der ikke er Noget, der kan støde Diet ved disse forskjellige Bygninger, da de ikke ligge op til hinanden saaledes, at den ene hindrer den anden. Jeg maa derfor, som de fleste af de ærede foregaaende Talere, ogsaa meget anbefale at stemme for Udvalgets Fleertals Forslag under Nr. 1.

Hvad angaaer det under Nr. 3 af Mindretallet stillede Endringsforslag, kan jeg heller ikke godt gaae ind paa at stemme derfor; jeg finder det ikke synderlig hensigtsmæssigt, væsentligt af den Grund, at det vilde binde Uvændelsen af Summerne, idet man jo meget godt kunde have Tilbøielighed til at flytte Noget af det, der var sat ind i den ene Konto, over paa en anden. Man kan ikke i Forveien beregne, hvad man kan komme til at bruge, da det maa skaffes, eftersom Leiligheden falder, og derfor troer jeg ikke, at det er hensigtsmæssigt at være bunden saa stærkt, som man vilde være, naar man skulde opstille en saadan Postering, og jeg maa derfor ogsaa anbefale at stemme imod Endringsforslaget under Nr. 3.

C. R. Nimestad: Næstefter at beundre den store Resignation, hvormed den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sagde „Hør“ til den ærede sidste Talers Foredrag, maa jeg ret anbefale det til hans nøie Oftertanke; det var smukt, at den ærede Taler tog Hensyn til, hvad der blev ytret, og jeg antager altsaa, at det maa være i Overensstemmelse med den ærede Rigs-